

вителиство не ще послуша, нъ кажи ни, молимъ тя, какъ Царско-то правителиство ще прѣзре и не ще земе въ вниманіе тѣзи противна на воляж-тѣ му постѣлка отъ Татари-тѣ? или правителиство-то само ваши-тѣ ли интриги ще слуша? и отъ тѣя интриги малко ли примѣри имаме; малко ли бѣдни Българи лѣжатъ невинно въ тъмници, само за едно гнѣсно ваше мщеніе! А сега, като ся иска отъ васъ помощъ за да спасите нѣкояж душа, и то съ воляж-тѣ на правителиство-то, вие си чистите рѣцѣ-тѣ: васъ вы тамъ нѣма! О, свѣти отцы, изчадіе отъ фенеръ, само за зло ли сте способни, само за разрушеніе!.....

Удобрѣніе и восклицаніе отъ неговы-тѣ рѣчи ся изобрази въ лица-та на неговы-тѣ единокровцы; той видя и прочете въ тѣхъ слово-то—напрѣдъ. Той стана свободенъ, даде воляж на чувства-та си и... сичко, сичко, сичкы-тѣ злодѣянія на свѣтый отецъ ся открыхъ прѣдъ очи му.

Владыка-та слушаше смжтенъ; неговы-тѣ злоупотрѣбленія ся открывахъ; сърдце му ся наливаше, то ся прѣпълни, той неможя да ся стърпи и извика:

— Христіанларъ! що е това? сега вие зорланъ?

— Не, нещемъ, извикахъ сичкы въ единъ гласъ, като го прѣсекохъ и станахъ, — ты стой тука; ные